

Vivencias dunha aldea Tarde de Reis

Vouvos contar esta primeira vivencia que aconteceu nunha fermosa aldea desta agarimosa terra galega.

Despois deste acontecemento xa virán outros máis, pois esta aldea é un almacén de feitos que lembrar.

Este feito pasou o día antes de Reis, pois nestas datas a aldea dedícase a facerlles ós nenos o día un pouco máis alegre.

Neste día organizábase unha cabalgata de Reis con tres carrozas. Pero a falta de carrozas úsanse tres pequenos tractores de donos veciños que fan un percorrido por toda a aldea. O remate final faise na "Casa da Aldea" despois de darlle o neno Xesús os regalos, no nacemento que alí se fai.

O feito a contar é o seguinte:

Neste día elíxense tres persoas que teñen que facer de Reis Magos. Este ano un dos elixidos foi un home da aldea a quen lle gusta moito o cachondeo, e que adoitaba cachondearse moito de dúas mozas amigas e veciñas del.

A este pai de familia "tan serio" elixírono para ser o rei negro, sobre todo, gracias ós votos das dúas mozas que tanto cariño lle tiñan.

Nós encargáronos de pintalo - dixeron elas - e así foi.

O rei quedou tan fermoso que parecía un chamizo vivinte.

Sáíron os reis cos nenos nas carrozas. Deron a volta á aldea dando lambonadas a esgallo a nenos e vellos polas casas. Os vellos estaban zurrando os nenos para escoller mais lambonadas, pois xa di o refrán que son peores os vellos cós rapaces. Despois déronlle os agasallos o neno Xesús no nacemento e fóronse para a "Casa da Aldea" a darlles os regalos os cativos.

O rei negro continuou cachodeándose cos rapaces e rapazas cada vez que daba un regalo, facendo que o bicaran para que se emborronaran.

Cando todo terminou, a xente quedou a tomar chocolate con churros e o rei negro foise para a súa casa a quitarse a pintura.

Cando xa a xente estaba a rematar a comedela de chocolate con churroa, a muller do rei negro decatouse de que o seu home aínda non chegara de volta e foise para a súa casa.

A muller ía para a súa casa deixando un regueiro de mexo da risa pois ela sabía o que lle fixeran as dúas mozas.

Cando chegou a súa casa aínda atopou o home lavándose e ríndose preguntoulle:

¿Aínda non acabaches?

E el botando conxuros pola boca e coa cara máis vermella ca negra de

tanto frotar dille:

¿Que como vou? O único que sei é que non vas poder facer de cear, pois xa levo gastado unha tonelada de aug e a bombona de butano. Teño a pel espelexada e esta pintura non dá caído.

E ela ríndose a máis non poder díxolle:

Nós xa ceamos chocolate con churros, o malo es ti que aínda non ceaches. Sempre te andas a meter con elas e hoxe tomáronche a revancha, pois pintáronche sen botarache antes un aceite para que despois che saíra a pintura. Menos mal que non che pintaron o pito. Vén, home, vén que iso quítocho eu nun intre co desmaquillador.

Esta noite vas durmir co can por sabelo e non me dicir nada - díxolle el.

A durmir co can deberías de ir ti por parvo - díxolle ela- quen as fai algún día as paga.

